

הארץ פולפר

תולדות עיונים הערות

התזקקות התערורות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרסלב ז"ע

מכתביו מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציוניים, הערות והארות

פרשת ויחי

שנת תשעג

וכבר ידוע לכם שתהלה לאל יש לנו במה לשמות, וכך היא האמת באלת [הינו אין דברים הללו נכתבו בדרך גזומה]. רק כן האמת שיש לנו באמת במה לשמהות] והזהרו להתקבץ יחד באהבה ואוהה ושלום וריעות, בלי שום קפודא בין אחד לחבירו, כי מאי הזורנו רבני זיל בכמה אזהרות על אהבת החברים (עיין לקמן מכתב כ"א. ועיין ליקרים ח'א סופי ובסוף ס"א אגן בחביבת תלייה מילטה, ובסי' רפ"ב ועוד, וע"ע בחמי מוחרן סי' תע"א. ועיון בס"י קפ"ז תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם את תפלו בכוונה, אולי תוכלם להמשיך אותו לאין עוד הפעם ע"כ). ומוגדל הנחוצה אי אפשר להאריך.

דברי אהוביכם באמת לעד ולנצח

נתן מרסלב

סימן י"ט

ברוך השם, יום ו', ערב שבת קודש פרשת ראה תקפו לפ"ק, אומאן.

שלום לבני יידי מחמד עני ולבי הרבני הותיק מו"ה שבגא נ"י. וכן בכоро של מוהרנית, דר בברסלב

הוֹמֶבְּ חֲרָה לֵי עַלְיךָ בְּנֵי חַבִּיבִי, עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמַת לְבֵךְ לְכֹתֵב לֵי אַיּוֹ דְבָרִים לְשָׁמָחָה אֶת נַפְשִׁי, בְּפִרְשָׁת בְּעֵת הַזֹּאת אֲשֶׁר יְדֻעַ אֶת נַפְשִׁי עַד הַנַּפְשִׁזְׁנָה נִפְשְׁרָה רְדוּמוֹ כִּאן מֵשׁ עַד
עַלְיוֹ בְּאָתוֹ הַזָּמָן כִּמֶּשׁ בּוּמִי מֹהָרְנִית (ח'א סי' ק"ד) וּוְל': בְּאָתוֹתָה הַשָּׁנָה נִגְעָבָה בַּיְדֵי, כִּי נִלְחָקָה מִמְּנִי הַרְאָוֹתָה עַד הַרְאָוֹתָה הַנִּיל (תקפ"ו), וּקוֹדֶם לָהּ הִיוֹ בְּנֵי וּבְתֵי וּכְלָתִי שִׁיחָי מְטוּלִים עַל עַרְשֵׂ רֹוי,
וְאַנְיַהְיֵ אָז בַּדָּרֶךְ, וְהַזָּה בְּסֶכֶנָה גְּדוֹלָה מְאוֹה, וּבְחִמְלָתָה הַשָּׁמָן תְּהַלֵּה לְאַלְמָל, אֲךָ אֲחֵר כֵּךְ חֲלֹתָה אַשְׁתִּי הַגְּלָל נִפְתָּרָה לְשָׁלָום כְּנָל. וּבְאַתְּ לְבִתְיִוְתְּ הַסְּתָלָקָותָה, וּבְעוֹזָם צָרָתִי וּמְוֹרָתִי נִשְׁבָּרָן
לְבַיִ, כִּי גָם אֲחֵר כֵּךְ לֹא הִיוֹ בְּנֵי וּבְתֵי שִׁיחָי בְּקֻן הַבְּרָאָה בְּשְׁלָמָות, וְהִיא לְיִצְרָר גָּדוֹלָה, מְלָבֵד שָׁאָר בִּלְבּוֹלִים וּכְו' ע"כ]. נָא בְּנֵי חַבִּיבִי הַסְּתָלָל וּהַסְּתָלָל הַיְּטָבָל כֵּל מָה שָׁעַוְבָּר עַל הַאֲדָם בְּעוֹלָם הַזָּה
כָּל יָמִים, בְּפִרְשָׁת מָה שָׁעַוְבָּר עַלְיךָ וּעַלְינוּ. שִׁים לְבֵךְ מְרָמוֹ לֹנוֹ בְּכָל עַת לְהַתְּרָבָּת אַלְיוֹ בְּכָל מָקוֹם שַׁהְוָא וְעַיִן לִיקִים ח'א סי' נ"ד
כִּי אִין שָׁום תִּירֹז בְּעוֹלָם, כִּידּוֹעַ לְךָ.

ונכשפתני מאד לטיל עמק בארכיות, אך אין הזמן מסכים כלל.

דברי אביך המזכה לטובותך והצלחתך הנצחית בזה ובכבה, ומזכה לראותך מהרה

נתן מרסלב

ושלום לבני יידי מחמד עני, הרבני הותיק המופלג מו"ה יצחק נ"י.

מכתבך קבלתי והחיתית את נפשי בכל דיבור ודיבור מכתבך הנכתב מקרים לבך. אך צעריך גדול מאד מהה שראיתי מכתבך הנשלחה לך נפתלי נ"י [הרחה ר' נפתלי מגודלי תלמידי רביייל וחבר נאמן למוהרנית, דר בעיר אומאן, וכבראה שר' יצחק שלוח פון ושוחיוו על צזון של רביייל, ומורהנית שחי או באומאן ראה המכתב]. שוגתך היא חלוצה כתה, ה' יסודה מהרהה [עיין לעיל מכתב יג' שנתגנש מזונתו באק' תקפ"ה, ואכן הכוונה לוונתו השנה של ר' יצחק שהיתה שמה מרתה עיין לקמן כתוב לה'. וזה הנזכר בימי מוהרנית (ח'א אות ק"ד) הניל שכלי שחיי מוטלים על ערש דוי], ועיין מכתב ס' שמוהרנית בישק מ"ר נפתלי להזכיר לטוב את אשת בנו ר' יצחק, ושהרבה עתה להרחים רבים ע"כ].

וליחסיב לך על מכתבך אין הפנאי מסכים עתה כלל, כי רכבים עומדים עלי' כעת, ולעת עתה די לך בדברי המוחיטים המחויקים הרבה שכחתי לאחיך הגודל שחיי', וגם אליך ולכל אנ"ש נאמרו הדברים האלה.

ויתר מזה כבר שמעת ממני הרבה, וקווה קוית לי לה' שתתשמעו עוד כהנה וכנהנה, עד שיתגלה לכם רב טוב הצפון וטמון בלבי, מה שקבלתי מי שקבלתי אשר אין ערוץ אליו [עיין בהקמת ח'י מוחרן בהיל': דעתנו גבPsi כי הם גם הם עדרין צרכין לודעתי הרבה, וערדיין אינם יודעים או ראמית האמת לאמתו בשלמותם כראוי, כאשר תקע נבψש, וכיון מאמר רבותינו זל (שהגדירה ח'ה)
רבה למדות מרבותיו ולא חסרתי מהם כי אם ככלב המלך מהם. ותלמידי לא חסרו ממנה וכו'. ועיין לקמן מכתב ר' נ"ג'. הש"ת' יוציאנו לכל בדריכיו ולבנות ימינו בספריו הקדושים הכלולים מהכל [עיין חי מוחרן סי' שע"ה כל תורהיו של רביזיל הם כללות גדור מאור שיכלון למצוא בהם שצורך כל אחד ואחריו, ועיין שם בהקדמת הספר בסוף]: שככל שיחה וشيخה של יש בהם כוונות עמוקות מאוד, והם כללות גדור]

דברי אביך הטרוד מאד עתה ומזכה לראותך בשמהה

אך זה באתי להoirיך ולזרוך למשמעות השם שתתגבר לשם את נפשך בכל מה אפשר איך שהוא, והבחירה חופשית תמיד. וגם אני שמה במא שלמדת על כל פנים דף שוע"ע בכל יום, ברוך השם שוכתי לשמעו ואת [עוזן שיות הרן סי'] כיט ללימוד פוסק בכל יום קול ואל עורה. ובמullet וחותת ליום ליום שוע"ע ופוסקים עוזן ליקויים ח' סי' ח' וסימן סב'. ועוזן לעיל בעלות במכתבי רביינו (במכתב ב') בקשתי אהובי הותני שתלמוד בכל יום שיעור גמרא ופוסק שלא תעשה חזו מטפל עירך, רק את האלהם ירא וכוי כי זה כל האודם].

דברי אביך המשתקק לאהבת כולכם

נתן הנ"ז

ושלום רב אהבה רבה וועזה לכל אנ"ש, רקן כגדל, יהי ה' עמכם ותתחלו מעתה מחדר לילך בדרכי רביינו זיל, וכל אחד ממקום שהוא ידבק עצמו להשיית בכל מה שיכל, ויזכה לקשר עצמו תמיד להנוקה השיך ללבו בעת הזאת דיקא [עוזן ליקויים ח' סי' לי'], כאשר כבר הרבתי לדבר עמכם בו. השומע כבר שמע, ואשר לא שמע שיחה ואת ישתדל לשמעה מהבירותו [עוזן ליקויים ח' הדות וויל], וזה שבתך בבריך ובבלתך בדורך ובשבך ובקמך, וזה מה שדרוק רבי"ל וכתב שם שעריק התיקון על ידי שAKER את ליבו להנוקה השיך ללבו בעת העז עיש". ובענן והיש הרבה לדרבך ולבדרא.ומי שרצה לילך עם הביר או והסתכל על זה באמת, הוא יכול לרקב את עצמו להשלם תיברך ולחייך תמיד ליעולם ועד בכל מקום שהוא, כי בודאי בכל עת ומין, ובכל מקום שהוא, באיה מדינה ובאייה עזן שהוא, תמיד יש אייה בחינה נוקה טובה שיכל ללבך את עצמו את עצמו בהשם תיברך תמיד ליעולם ועד בכל מקום שהוא, כי בודאי שיחיב בדורא ובלתך בדורך ובשבך ובקמך וכו', כי כל עת ומין חפץ תהה השם. וזה רואין בחוש שאין דומה העבורה שהארם עבד את השיטות להנוקה היהicha השיך ללבו בעת הזאת דיקא, ואם יסתכל ויחפש הישיב בדורא תאיר בו הנוקה השיך ללבו בעת הזאת דיקא. רק אוון אין האום פטר לגמורי בדרך בשבת ווים טוב להעבורה של ששת ימי החול, וכן אינו דומה העבורה שביתו להעבורה שביתו, כי בודאי בדורך אין יכול לעסוק כל כך בתורה כמו בביתו, אבל אף על פי כן בודאי אין האום פטר לגמורי בדרך מעבודת ה'. רק בדרך הוא צריך לקשר עצמו להנוקה השיך ללבו בעת ההוא. כפי העסק שעסוק בו, ובביתו צריך לקשר עצמו להנוקה השיך ללבו אז, וכן ביום צדיקין לקשר עצמו להנוקה השיך ללבו אז המאהר ביום, ובכילה להנוקה המאהירה או בלילה. וזה ובריתם בסבתר בביתך ובבלתך בדורך ובשבך ובקמך וכו', כי כל עת ומין חפץ תהה השם. וזה בחינת על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא. דיקא שוכה תמיד למיצוא הנוקה כפי העת והזמן נכל. כי בודאי אי אפשר להארם לדוד כל ואת בפרטיות, רק הוא צריך להאמין תמיד בכל מקום שהוא, בכל עת ומין ובאייה מדינה שהוא, בעלה או בירידה, אפילו אם הירידה היא חזו כמו שהיא רחיה, הוא צריך לדעת ולהאמין תמיד שבודאי טובה השיך ללבו בעת היא דיקא, שהוא צריך לקשר עצמו להנוקה הזאת דיקא, שעל ידי זה יתתקן מכל מקום שהוא, ועל זה צדיקין תפלה ותחנונים הרבה כמו "מוציא עז". ויקבלו זה מזוה דין מן דין, כמבואר שם באותה התורה.

שימו לבכם היטב לכל דבריו ודיבור שבספריו, ואשר אתם שומעים מפי תמיד, כי הוא חייכם וכלה.

דברי אהובכם באמת לנצה

נתן הנ"ז

מכתבים דשנת תקפ"ז

סימן ב'

ברוך השם, יום ב' וישב תקפ"ז, ברסלב

ישאו הרים שלום לכבוד אהובי, אחיו ורעי כנפי, הרבני הותיק המהולל, ירא ה' מרבים מוי'ה נפתח' נ"י לנצח [הרחה ר' נפתלי זל מגדולי תלמידי רבי'ל, וחבר נאומו למחנהת זיל, דר בק' אמן צי', ולכנ' הוכירנו מורהנית שילך להוכר בדבר ישועה ורוחמים על ציון רבי'ל].

יקבל אגרת מבני המופלא מוי'ה יצחק שיחי מק' טולטשין [עוזן לעיל מכתב טז' ויט']. ומובתני באהבותו שיקים משאלתו, להזכירו לטובה על ציון הקדוש, אותו ואת אשתו תח'י [חרבנית מרת תננה ע"ה] שצרכיה עתה להרחים רבים, שתלד במועודה ובזמנה ננקל, בלי שום קישוי הולדה כלל, לאורך ימים ושנים טובים, אכ"י [דר' יצחק הול שיל בנים דה הרחה ר' דוד צבי והרחה ר' יהיאל מיל' וכמה בנות, בת קינה שנוטלקה בשנית תקצז עוזן לKNOWN סמן רבד', כן הולחן בשם ר' יעקב יהיאל מיל' (מכתבי ר' יצחק סי' ט' סי' ג'). עוזר הייל בת שנפטרה בחו"ל והשאירה יתומים קטנים (שחק ח' סי' תכ'ב) והולדה בנקל היא בחינת חנוכה שהם ימי הودאה בחינת שעשו עולם הבא בחינת הלוות, שעל ידי זה בא הולדה בנקל וכו', כמבואר בהתורה ימי חנוכה וליקויים ח' סי' ב' כידוע לכם.]

ותנה אמרנו מחויבים לילך עם התורה זאת תמיד, להודות ולהללו להשם יתרברך תמיד על גודל החסד אשר עשה עמו בכלל, ובפרט על שוכינו להיות בחולקו של אדרמור אור החדש הקדוש והונורא והנסגב כור' וכו'. ואם נרגיל עצמנו בכל יום בזה, להעמיק מחשבתינו באמת, בעוצם החסד והישועה הנפלאה והונוראה הזאת, אשר הפליא השם יתרברך עמו, עם רוגעינו, עם כל ישראל אל דורות עולם, ולהודות ולהללו להשם יתרברך בכל יום על זה, על ידי זה ונכל להרחבת לבנו, לפוחת פינו, לפרש לפני יתרברך כל אשר עט לבבינו, כבן המתהטא לפני אביו ממש. כי אנו רואם בעינינו בכל עת שאנו בנים לה' אלקינו ממש, כי הוא גומל עמו חסדים תמיד בכל יום, ובכל עת ובכל שעה, כرحمך אב על בנים וכו' (תהלים קמ. יט).

ותנה יש לי בעניין שהיחסות ארוכות, לחזק ולזרו לילך עם התורה הזאת, להתקרב להשם יתרברך בכל עת ידי בחינת תודה והודאה, שהוא בחינת חנוכה בחינת הלוות, שעל ידי זה מאיר האמת בריבוע הדיבור, הינו ג' קוי אמת בארכעה חלקי הדיבור וכו' וכו', ועל ידי זה זוכין להמשיך השמהה של שבת וכו', ועל ידי זה נתגלה אחדות הפשט מתחוק פעולות משתנות, שהוא יקר מאד בעיני השם יתרברך, בחינת מהות שמייע' בשבעת אתה אחד ושםך אחדומי כי עמק ישראל גוי אחד בארץ וכו' וכו'.

אשרי איננו שוכינו לשמעו נוראות כאלה, אילו פינו מלא שירה כים וכו', ואם הינו גם רוצים להביא תודה על זאת התורה של תורה עצמה, לא יספיקו כל ימינו להודות ולהללו לשבח, ולפער ולזרום, להדר ולנצח, לביך לעלה ולקלם, למי שעשה לאבותינו ולנו ולכל ישראל את כל הנשים האלה, שוכינו לשמעו התגלות נסתרות כאלה, אשר אין לנו פה וככלים לספר שכנה נוראות גדולות כל דיבור מהתורה הזאת, מכל שכן וכל שכן קשר בנין הנוראה הזה ביה.

אלמלא לא אatinן לעלמא אלא למשמע דא דינו מכל שען וככל שכן זוכינו גם זוכינו להביא תודה עוד ועוד כמה וכמה תורות, שיחות ומעשיות נוראות, כהנה, כמה מעילות טובות מקום עליינו. אלו לא שמענו אלא דיבור אחד מזאות התורה דינינו, ואם נתחילה לומר אלו וכו' דינו, לא יספיקו ימינו להודות להשם יתרברך על אחת מנין אלף אלפי אלפים ורבי רבעות פעמים, הטובות שעשה עם אבותינו ועמו בימינו וכו' וכו'. מה נדבר, והוא אמר ועשה

❖ מאמר מישיב נפש ❖

ע"א

שאלות על חפידות ברפלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סעיף ט': ודורש אל המתים

שואל: הנה העם העולה לפקוד את קברו של רבי נחמן בעיר אומאן, נהוגן לדבר אליו כאשר ידבר איש אל רבו, היינו כאשר מדברים אל איש חי, ואומרים לפניו בקשותיהם, ומתוורדים לפניו על עונותיהם, האם אין בכלל זה בח"י איסור של ודורש אל המתים האמור בתורה.

וכן (שם קמ"א) הכל דגמי השורה על כבר הצדיק, ע"י השתחחות עלייה הוא גורם אל נשף הצדיק שמשתחתו תוך הגוף והעצמות של הצדיק לפני שעה וככו, כאלו הם בחיהם, בסוד כל עצמות תאמRNA וככו, וממן הארץ ראה אותם כידוע. וכן (שם ח"ד דף לח') אין ספק, שלא ידומה כי הצדיקים בפרטם בהיותם שוכני עפר בטלים מן העובדה והיחוד ח"ו, כי הם מייחדים תמיד בסוד נשמתם ורוחם ונפשם וככו, ומה גם בחוץ ליליה שהקב"ה משתעשע עם רוחות הצדיקים שבג"ע, אלא שסוד עבורתם בחוותם הולכים ומחדשים ומיחדדים ומוטפים כה לעמלה לעמלה מדי יום ביום, להמשיך אור חדש בכל יום או רנווסף תוספת אור מה חדש מא"ס שלא היה מעולם, ובכל יום ויום מושבין אור א"ס תוספת מרובה על העירker, ומתחדשין האורות שלא יכולו הריעון, מה שאנו כה זה ביד כל שרוי צבאות הכסא כבוד, להוסיף אפילו מלוא נימא על קיצנתן מששת ימי בראשית. אמנם אחר פטירתם מייחדים במצבות ותורה שעשו בחיהם, ומסיעין את התהותיהם להיעשות היהוד, ולהמשיך תוספת אור חדש מארך האור וטוב, להתחדש כל ימי בראשית באור חדש נפלא, ובכח מעשיהם שעשו בחיהם הם עובדים ומיחדדים בסוד נשמה לעמלה.

ובפסרו פני זקן (שקלים סוף פ"ג) מפרש ורואה' ק מביאה לידי תחiou המתים, שע"י יהודים שմדבק נפשו עם נפשות הצדיקים שנפטרו, זוכה שמחיה אותם ממש, ומדבר עם, ומגלין לו רוי תורה, כדיועג' מדריגות מREN הארץ והבעש"ט ותלמידיו שוכנו להז. ובספר בן בית ע"ה מבנו (ויגש ד"ה ויצא האחד) כתוב, שמעתי מאאמו"ר זלה"ה וככו, כמו שהיה מדריגות גדולות לרשב"י ע"ה וכן לא הריז"ל ולהבעש"ט שהוא מדברים עם נשמת המתים בכל עת שהיו רוצחים.

אדונינו יחזקאל שמור לי חפץ זה:

ובספר סיבוב רבי פתיחה מרעגענסבורג (אחים של ר"י הלבן מבעל' תוס') מספר בארכיות הסדר שעושין בכבב' בקי' יחזקאל הנביא, שכשהוליכין בדרך רחוק מפקידיים אצלו מונם, כי מכאים כיס המעות ונונתנים אותו על קברו ואומרים לו אדונינו יחזקאל שמור לי חפץ זה, וכן שאר דברים שמדוברים אליו לאיש חי, ורבי פתיחה הנ"ל בעצמו הביא שם וזה לקברו, ונפלו מידו הגרעינים של זהב, ואמר אדונינו יחזקאל לכבודך באתי ונפלו ממני הגרעינים ונאנכו, בכל מקום שהו שלך עיי"ש.

וע"י בספר הליכות בקדושים קאסאן (פ"ש סי' כ"א) כי נהג לילל בלילה בשבת לפתח הבית החי, ואמר גוט שבת לאבותינו הקדושים הנוחים שם. ובזמירות שבת קדש' (עמוד ס"ג) כתוב כי כך נהג הרה"ק ר' אברהם זידיטשובער, ושכך נהג גם אביו הרה"ק ר' מענדעלע זידיטשובער בו הרה"ק מה"א מוזידיטשוב. ובסיום ח"ה של זוהר חי כתוב שם בן המחבר (מוורה"ר א"צ מקאמארנה) בקשתי מת נשמת הקדשה והטהורה של אמאו"ר (מהרי"א) זלה"ה, שאל יתרעם עלי ח"ו במה שאנינו הולך ומפרש כדרכו בקדוש וכו'.

אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק אבי אבי וככ' לא אשמע דבריך ???

ובאמת כתוב כן בשיחות הר"ן (ס"י קני') שאמר לבתו בעניין הצקה על הקבר, כי אצל הצדיק אין צרכי לחושש שם אין שם, כי מיתת הצדיק הוא רק כמו שיוציא מהדר אחר, והמשל או על עצמו, כמו שאשי עתה בהדר זה, ואח"כ אני יוצא מהדר זה ונכנס לחדר השני וסוגה הדלת אחריו. אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק אבי אבי וככ' לא אשמע דבריך. וכן מצינו בספרי מעשיות (מעשה ג' מהיגר) שנכח הצדיק הוקן הלאק לקבר זקנו ושאל לו אם להשתמש בספר, והשיב לו שלא ישמש עיי"ש.

ואמר הבית אברהם מסלאנים (מקונים בתבונן ח"ב שנ"א) שאצל ציון הר"ד מענדעלע מויטעפסק יכולין לשופך ולהשיח את הלב כמו אצל צדיק חי. והרה"ק ר' מעלעכוטיש אמר (تورת אבות מאמר עשה לך רב אות י"ט) מי שירצה להתקרב לעבדות ה' או איזה צורך, ויבקש שגם אני אבו לעזרתו מעולם העליון, אם תהיה בקשרוibili עצבות, בודאי אעזoor לו בכל האפשרות בתפלות כדרכינו בקדוש בעזה'.

וזיל החת"ס (דרשות ח"ב שע"ג) בהספדו על רבו רבי נתן אדרלער, ואין לנו אלא לבקש רחמים להיות עצור מה עמנו בשעת הספירה, שיבקש רחמים עליינו, כי הלא כן היה דרכו בחיים חיותו להתפלל ולהצער על כל צרת הציור והיחיד כידעו ומפורסם, גם כי עתה יתפלל על תלמידיו ותלמידיהם ועל כל הציור בכלל וכו', ואומרים להצדיק אנחנו לא תראה שור אחיך ושוי נדחים, שירחם על תלמידים המכוננים שור, ושאר עם ה' המכוננים שה, ולא יראה אותנו נדחים ח"ו בגלות המה, ויתעלם מהם, אלא השב תשיבם לאחיך, שיעשה שישבו אל ה', ויתן לבינו התעוררות לשוב וכו'.

ובנו הכתב סופר בדורות להקמת המזבח של אביו הקדוש כתוב (דרשות כתוב סופר עמוד קמ"ז) כן אנחנו נאמר אבינו רבינו שהיה לכ"אocab טוב ומיטיב וכו', ונתפלל על קברו שיבקש רחמים בעדיינו. וכן (שם עמוד קנ"ב) ובפרט לבנים ותלמידים שילכו על קברו להתפלל שם שיבקש רחמים לפני שוכן שחיקם. ובדרשה לעיה"כ כתוב (ספר כתוב וחתום סופר עמוד נ"ו) זכור אזכור מה שבלבו תמיד לבקש מהילה מאת נשמות הקדושים, מרבני גאוןים וצדיקים יסודי העולם, שהיו כאן יושבי על מדין כסאות למשפט, יתפללו עundi אל שוכן שמיימה, יערנו ויתפללו על כל בני הקהלה.

כהסדו בטובו כרחמיו ננפלוותיו, לא כחטאינו עשה לנו וכו'. כרham אב על בנים ריחם ה' עליינו וכו' וכו', אשרינו מה טוב חלקיינו ומה נעים גודליינו ומה יפה ירושתינו וכו' וכו'.

והנה עתה טוב להודות לה' בפרטiot, על החסד שעשה לנו. כי תהלה לאל היה השם יתרוך בעורנו, וסיבכ ננפלוותיו וחיזק אותו לחזור להתחליל לעסוק לגםור הדפסת התפלות [ספר ליקוטי תפלות]. וכבר הביא בני ר' שכנא שיחי' [הרחה ר' שכנא בן בכורו של מוהרנת, דר בברסלן] נייר תשעה ר'ז' מברדיישוב, בדרך המקולקל הזה.

ובאמת היה בכך נס והשגה נפלאה מנו יתברך אשר אי אפשר לבאר בכתב, וטוב להודות לה' על העבר, ולבקש להבא שהיה השם יתרוך עמו, וייעזרנו ווישיענו בנפלאותיו, לגמור מהרה הדפסת התפלות כרצונו יתרוך וכרצון רביינו הנורא ז"ל ועין הקדמת ספר ליקוטי תפלות מה שהאריך בה ארכינו ה' רצון רבידל שנעשה מהתרות תפלות. כי עדין אנו צריכים ישועה ורחמים רבים לגומרא, כי אין לי על הוצאות הגمرا, וגם על הניר לויית על עסקא, וגם אני יודע היכן להדפסים, כי נסוע למינקואץ' גודלה ההוצאה, והה איני יודע הדרך איך להשתדל בזה, ועל זה באתי במכתב זה להודיעך לך, וכלב אנ"ש, כל זה.

ועלין, אхи נפשי ולביבי, המוצה הזאת, ועל כל א"ש הנלויים אליה, שתלכו על ציון הקדוש והנורא ותספרו בפיים לרביינו ז"ל כל זה כאשר בלביבכם, ותבקשו ותחננו להשם יתברך שייחמול על עניותינו ושפלותינו, והיה בעורינו לגמור עסקינו מהרה, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים,anca ווכות אדומו"ר אור האורות וצוקל, וה' הטוב יעשה.

גם תדענו שוגם בעתים הללו, נגמרו תהלה לאל כמה תפלוות נפלאות ונוראות [ספר ליקוטי תפלוות]. המכין נפשות מאד, וכל המסתכלים בהם באמת נכפה וגומם כתלה נפשם שייצאו לאור מהרה, וה' יגמר בעדינה, כי הוא יתברך גמר ויגמור הכל לטובה מהרה,acci'ה. [כפי המכואר לעיל, שבית הדפוס השם' בבית מוהרנת' בסירה באורה הומן ולא יכול לחמש להדריס התפלות, אמן מוהרנת' החליט באותו ראש השנה שת Kapfi' שידפים והתפלות בדפוס אחר שלא בביתו, וכן עשה, כמושב בימי מוהרנת' (ח'א סי' ק"ז) וויל': ובאותה הנסעה ר'ה תפוף] דיאק. עורני אדם אחד מנש', שאראה להדריס גמר התפלות בדפוס אחר שלא בביתו, ותיקף נחזה דעתו בו, ובתחתי בחסדי ה' שימונן וצאה המורה, וכן עשייתו. וכל המניעות בו אי אפשר לספר, אך מין הרומה, עורני ברוחמי העזומים, ותל גמרתי התפלות בשנה הזאת היא שנת תפוף', מה אדרב והוא אומר ועשה, מה אשיב לה' כל תגמולו עלי, שוכיתו לגמור זכות הרבים כות, אשר לא היה מימות עולם עצה'ק].

נתן מברסלן

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הר"ר יצחק מנשה שטיינפעלד נ"ז, מקרית يول

מנהל גלוון "עט סופר"

לרגלי אירוסי בתו תחי'

יזכו להעמיד דורות ישראלים ומברוקים, עד ישראל סבא ובהתקרבות לרבה"ק,acci'ר

כונת העירות והציגים בכך להבין את המכתב ה'ק, וברצונוינו בעזה להודיעו להודיעו כל המכתבם עם העירות כדי לזכות את הרבים, שכן נשמה לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנת' ובין על דברינו כדי שצא מחתה דינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחם למפארע

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהרנת' בכל יום
מען עין אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמדו בספרה"ק ליקוטי מוהרנת'

718-855-2121

געלערנט "אויפ אידריש" מיט א קלאודר'ן הסבר, לoit דיא
מפורשים און לoit וויס איז מיבור אין ליקוטי הלכות
חווק ואחוי למדוד ספרה"ק כלום, וליעין ולהפץ בהם למצואם בהם
בכל פעם עצצת להציג פישיכם (עלית מכתב הי'ז)

שיעורים בספרי ברסלב

יום לחודש	יום השבוע	ליקוטי ח"ב	ליקוטי ח"ד	ליקוטי ח"ב	ליקוטי ח"ד
יום חמ"ב	יום שב"ק	יום חמ"ב	יום שב"ק	יום חמ"ב	יום חמ"ב
יום ג'ז	יום קע"ז	יום ג'ז	יום קע"ז	יום ג'ז	יום קע"ז
יום י"ט	יום קע"ז	יום י"ט	יום קע"ז	יום י"ט	יום קע"ז
יום ז"ה	יום ב'	יום ז"ה	יום ב'	יום ז"ה	יום ב'
יום ט"ז	יום ג'	יום ט"ז	יום ג'	יום ט"ז	יום ג'
יום ט"ז	יום לט'	יום ט"ז	יום לט'	יום ט"ז	יום לט'
יום ט"ז	יום ג'	יום ט"ז	יום ג'	יום ט"ז	יום ג'
יום ט"ז	יום מ'	יום ט"ז	יום מ'	יום ט"ז	יום מ'
יום ט"ז	יום ד'	יום ט"ז	יום ד'	יום ט"ז	יום ד'
יום ט"ז	יום כ"ב	יום ט"ז	יום כ"ב	יום ט"ז	יום כ"ב
יום ט"ז	יום כ"ג	יום ט"ז	יום כ"ג	יום ט"ז	יום כ"ג
יום ט"ז	יום ט"ז	יום ט"ז	יום ט"ז	יום ט"ז	יום ט"ז
יום ט"ז	יום מא'	יום ט"ז	יום מא'	יום ט"ז	יום ט"ז
יום ט"ז	יום ר'	יום ט"ז	יום ר'	יום ט"ז	יום ט"ז

פרשת חי

חודש חשוון

למלתנים למערתת ון לעתב מאמורים להופיע בעט סופר, אע' להערות ון
מי שברצען שיינע לו העט סופר על יד האימעל, פנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אע' להפקה: 845.781.6701

להזמנה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלו הורעה (עד יומם גשעעה: 09:00 גנוקר):